

a budź tebi hnadny; tón Knjez pozběhn swoje wobličo na tebje a daj tebi swój měr †. Hamjeń.

(Nad rowom:) Ty pak wotpočuj w měrje a wěčne swětło tebi swěć. Hamjeń.

Ma-li wučer duchowneho zastupić, njedźerži so žana rěč a na kóncu ma so požohnowanje w kommunikativnym stwarje: tón Knjez požohnuj nas a t. d. prajić.

c. Bibliske města,

kiž so k čitanju při pohrjebach hodža.

1.

Psalm 73, 23—26. Dha wšak wostanu ja přeco při tebi, přetož ty dźeržiš mje za moju prawu ruku. Ty wodźiš mje po swojej radže a wozmješ mje na posledku z česću horje. Hdyž ja jeno tebje mam, dha ja ničo njerodžu wo njebjesa a wo zemju. Hač mi runje ćělo a duša zawutlitez, dha wšak ty sy, Božo, kóždy čas mój wutrobny trošt a mój džěl.

2.

Psalm 90, 2—13. Knježe Božo, ty sy naše wukhowanje stajnje a přeco. Prjedy dyžli hory buchu a zemja a swět stworjeny bě, sy ty, Bóh, wot wěčnosće hač do wěčnosće. Kiž ty ludžom daš